

Proč byla napsána Bible

Chci, abyste povzbuzeni v srdci a spojení láskou hluboce pochopili a plně poznali Boží tajemství, jímž je Kristus; v něm jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání. Říkám to proto, aby vás nikdo neoklamal líbivými řečmi. (Ko 2,2–4)

Poučit nás může anglická spisovatelka Agatha Christie, která vložila do úst slečny Marplové pozoruhodnou moudrost. V detektivním příběhu Plavý kůň přineslo mladé děvče dámě do pokoje snídani a ranní poštu, ta ji se zájmem otevřela.

Služebná nahlédla přes rameno slečny Marplové a zeptala se, „Co je to Zjev. 6,8?“ „Není slušné číst cizí dopisy, Berty!“ napomenula ji decentní dáma u šálku čaje a toustu, listujíc v Bibli.

„Ano, slečno, co to ale znamená?“

„No to je Janovo Zjevení, kapitola šestá, verš osmý: ‚I pohleď jsem, a aj, kůň plavý, a toho, který seděl na něm, jméno smrt, a peklo šlo za ním.‘“

„To se mi nelíbí,“ řekla služebná.

„Bible nebyla napsána, aby se líbila, Berty,“ ukončila rozhovor slečna Marplová.

A. CHRISTIE

Přestože je Bible ještě stále největším bestsellerem na světě, většina lidí, zvláště mladých (i v církvi!) ji číst nebude – není líbivá, navíc je moc tlustá a náročná na čtení. Je to tak, co dnes člověka neupoutá během prvních pár vteřin, to odloží a jen stěží se k tomu vrátí. Ještě si občas v mobilu rozkliknout nějaký veršík, ale číst celou Bibli?

Tak dobře, jsou ale Bible ilustrované, dokonce komiksové, hemží se barevnými obrázky. Je to super, jeden vězeň uvěřil, když s ním kaplan listoval v evangeliu a narazili na marnotratného syna. Anebo manželčin spolužák na vysoké byl v srdci zasažen, když mu u obrázkové Bible vysvětlovala římský způsob popravy. Jako gymnasta na kruzích až fyzicky pocítil, jak velkou bolest musel Ježíš vytrpět, když visel na kříži s hřeby vraženými do zápěstí.

A kolik lidí uvěřilo na filmu Ježíš, který přesně kopíruje Lukášovo evangelium. Statisíce po celém světě vydalo životy Kristu po jeho zhlédnutí. Přičemž není vůbec podstatné, že kinematografická úroveň tohoto starého zpracování Ježíšova života má k umění hodně daleko.

Nebo musíme vzít vážně Zbigniewa Czendlika, který na konferenci o médiích pověděl, že dnes musí být evangelium zabalené do krabičky Marlboro, tedy přitažlivé a krásné, jinak si ho mladí lidé ani nevšimnou. Což doplnil praktickou zkušeností, když totiž někomu smrdí z úst, tak evangelium v nich je odporné.

Ještě jinak to potvrdila zkušená rozhlasová novinářka, která řekla, že dobrá forma pomůže unést slabší obsah, ale nikdy ne obráceně, a že Bible v sobě ukrývá skutečně silné sdělení!

To všechno platí, přesto však je pravda, že Bible nebyla napsána proto, aby se líbila, natož zalíbila! Na což narážel apoštol Pavel a setkáváme se s tím i my. Totiž na snahu líbivými slovy nalákat lidi, protože přemýšlení bolí a člověk se instinktivně bojí pravdy. Dělá nám proto lépe uchýlit se ke krásným slovům o vznešených myšlenkách Bible, o klenotech moudrosti a nejvyšších mravních hodnotách, anebo o jak fantastických zázracích se v ní píše.

Je to pravda, přesto Bible skutečně nebyla napsána proto, aby se líbila. I to byl důvod, proč Pavla athénští filozofové vyhodili z Areopágu, svědčil totiž o Božím bláznovství, o Kristu ukřižovaném. A ještě hůř před ním pochodil Petr u samotného Ježíše, který ho odmítl silnými slovy (Jdi mi z cesty, satane!), když ho zrazoval z cesty utrpení, potupy kříže a smrti.

„Bible nebyla napsána, aby se líbila, Berty,“ ukončila se služebnou rozhovor slečna Marplová. Škoda že neřekla, za jakým účelem napsána byla, když ne proto, aby se líbila. Ani příběh s detektivní zápletkou tuto otázku nakonec nerozlousknul.

Musíme si tedy na ni odpovědět sami. To se nám ovšem podaří jenom tehdy, když si Bibli otevřeme a budeme ji číst. Třeba klidně někomu přes rameno, i když to není tak úplně slušné...

Bronislav Matulík

Stoleté výročí

Kazatel soukenického sboru Josef Michal (1920 – 1996)

Mějte v paměti ty, kteří vás vedli a kázali vám slovo Boží. Myslete na to, jak dovršili svůj život, a následujte je ve víře! (Žd 13,7)

V letošním roce si budeme připomínat významná výročí některých mimořádných osobností českého národa a v našem sboru i vzácného kazatele, bratra Josefa Michala, od jehož narození uplyne 100 let a který zde sloužil přes 40 let.

Bratr Josef Michal se narodil v Praze 21. 2. 1920 v rodině učitelů, tatínek byl později ředitelem školy. Rodina se několikrát stěhovala, ale později se znovu vrátila do Prahy. Celá rodina i s dětmi v roce 1922 pod vlivem kazatele Františka Zdychynce přešla do Jednoty českokobratrské a navštěvovali před 2. světovou válkou sbor na Žižkově, kde sloužili bratři kazatelé František Urbánek a Bohuslav Beneš.

Jako mladík byl Josef Michal členem skautingu, maturoval v roce 1938 a začal studovat filosofickou fakultu na Karlově univerzitě. O rok později však byly všechny vysoké školy u nás uzavřeny.

Kazatel Bohuslav Beneš za 2. světové války vyzval Josefa Michala, jestli nechce raději studovat teologii a stát se jednou kazatelem Jednoty českokobratrské.

V té době J. Michal pracoval na Žižkově s mládeží a vyučoval nedělní besídku. Jeho rozhodnutí bylo kladné a svá teologická studia později zakončil s výborným prospěchem. Na konci války a pak do podzimu 1948 také vypomáhal v domácnosti kazatele Františka Urbánka a doprovázel ho až do jeho smrti. V roce 1949 se oženil se Zdenkou Baškovou. Sám toto období označil za nejšťastnější ve svém mládí.

V roce 1950 se stal kazatelem v Rakovníku a po smrti bratra kazatele Františka Zdychynce byl v roce 1954 zvolen kazatelem sboru v Soukenické ulici a náš sbor již nikdy neopustil i když později již jen jako člen.

Je pro nás dnes cenné si připomenout dobu, kdy J. Michal studoval a začal pastýřsky a kazatelsky působit. Bylo to již za 2. světové války, kdy byla ohrožena občanská svoboda a život našeho národa. Tzv. konečné řešení zahrnovalo částečné poněmčení přízpůsobivého obyvatelstva a likvidaci nebo vysídlení nepřizpůsobivých občanů. Velkým nepřítelem byla pro nacisty naše inteligence. Po válce již k plnému nabytí svobody nedošlo a komunistická totalita brzy začala omezovat i naše církve. Jednota českokobratrská byla založená na nezávislosti na státní moci a musela se rozhodnout a buď ukončit své působení, nebo přijmout nové podmínky a také státní vliv. Již v roce 1949 byl založen Státní úřad pro věci církevní a jeho 1. předsedou se stal Alexej Čepička. Komunistické moci šlo o co největší omezování činností církví a o možnost odstraňování některých duchovních. Již od počátku 50. let tento

Státní úřad pro věci církevní vydal zákaz textů, na které se nesmělo kázat. Ve všech sborech měli státní úředníci své informátory. Nahlas mluvit ve shromáždění směl jen ten, kdo měl státní souhlas. To vše se událo ještě před příchodem bratra Michala do Prahy, ale ani později se situace zásadně nezměnila.

Bratr Josef Michal později vzpomínal, že se jim na rozdíl od katolických bratří dařilo přesvědčit státní úředníky, že naše církev byla založena na účasti laiků, odklonu od státní církve, od Říma, a že jsme si proto vydobyli více volnosti a byli trpěni lépe než jiní. Ale přesto nikdo nevěděl, jaká bude budoucnost církve v komunistické společnosti. Pomalu se vytrácely i vnější oslavy Vánoc a jiných církevních svátků.

Duchovní byli sice placeni státem, ale bylo to na úrovni nejhůře placených pracovníků. Většina církevních tiskovin byla zakázána, sjezdy mládeže a mládežnické tábory se nesměly konat. Také skaut byl zakázán. Být kazatelem znamenalo toto všechno přijmout jako oběť a hledat oporu v tom, co je v našem nitru nejhlubšího a nejpevnějšího.

Bratr kazatel Michal již v 1. roce svého působení v Praze káže o kříži, který musí každý křesťan vzít na sebe a nést celý život. Je mnoho křížů, jsou to naše nemoci, neúspěchy, trápení, ale i vnější nesvoboda, strach, vnější nepřátelství. Ale učedník Pána Ježíše Krista nemůže svůj kříž nepřijmout, odhodit a jít svou cestou. Kříž není umělecký obraz, je vražen do centra lidských dějin a do srdce každého z nás. Ale je to i znamení naděje – uprostřed nejtemnějšího dramatu, kde se křesťan učí pevněji věřit a opravdověji milovat.

Dochovaly se některé písemné přípravy bratra Michala na jeho kázání a také stenografické záznamy kázání od některých účastníků shromáždění. Je zřejmé, že všechna kázání bratra Michala důsledně vycházela z biblických textů a byla určena všem posluchačům bohoslužeb, to je od nejmladších po nejstarší. Texty nebyly připraveny pro tisk a v mluveném slově byly jistě mnohdy rozšířeny o další myšlenky a podněty, které v přípravných materiálech pochopitelně nejsou. Je však krásné, jak ani po 50 letech to nejsou texty zastaralé, překonané.

Služba kazatele je náročná a bratr Michal si byl vědom významu tohoto úkolu a poslání, svědomitě se na kazatelské povolání připravoval výborným teologickým vzděláním, měl výtečné učitele a předchůdce. Rozhodující však byl jeho osobní upřímný a pravdivý přístup, jeho hledání Boží vůle, jeho studium Bible.

Od roku 1952 až do odchodu do důchodu v roce 1988 byl členem ústředí církve, většinu té doby jako tajemník Rady Církve bratrské. Byl členem odborných komisí, vydával řadu příruček, které nesměly být tištěny a rozmnožovaly se proto cyklostylem, někdy byly jen psané na stroji přes několik průklepových kopií. Vydávaly se takto materiály pro nedělní školu, náboženství, pro dorost a mládež.

Bratr Michal měl velké jazykové schopnosti, výborně ovládal několik jazyků a mohl být proto členem překladatelského týmu českého ekumenického překladu Starého zákona pod vedením prof. Biče. Jeho vysokou jazykovou úroveň vysoce oceňovali i cizinci. Spolupracoval s Evropskou evangelickou aliancí, Světovou radou církví, byl členem Mezinárodní federace svobodných evangelických církví. Jeho zásluhou několik našich sborů získalo ze zahraničí významné finanční příspěvky na stavby

Rada CB (1974)

nebo rekonstrukce modliteben, bylo to pro Žižkov, Horní Počernice, Bratislavu, Prešov a náš sbor získal v roce 1980 jeho zásluhou nové varhany. Přitom všem zůstal bratr Michal mimořádně tichý, nenápadný, jemný, neusiloval o slávu a uznání. Mnoho lidí se ptalo, jak to vše mohl jeden člověk zastat?

Byl jediným kazatelem v našem sboru, účastnil se široké práce, navštěvoval dorost, mládež, jezdil na stanice, konal pastorační a současně konal práci ve vedení církve a zastupoval naši církev v zahraničí. Je třeba říci, že měl velmi dobré rodinné zázemí, pěknou rodinu se třemi dětmi, plné pochopení a lásku od těchto svých nejbližších, zejména od své manželky Zdenky a proto se své práci mohl plně věnovat. To však již neplatilo u širšího společenství ve sboru v Soukenické, kde bylo od některých členů někdy i nepochopení. Bratr Michal i to bolestné překonával tiše, řekl bych vpravdě křesťansky. Bylo to mnohdy těžší a bolestnější, než odolávat vnějším tlakům a vnějšímu protivenství.

Jeho nejbližším spolupracovníkem ve vedení církve byl bratr kazatel Jan Urban, který o jejich vztahu a spolupráci napsal: „Můj bratr a přítel Josef Michal byl osobností silnou i něžnou, byl mužem odvahy i soucitu, byl zároveň jako dub i jako vinná réva, jako skála i jako mech, který na ní vytváří jemnou zelenou pokrývku... Dostalo se nám ‚výsady‘ a ‚privilegia‘, že jsme směli právě v té nejtěžší a nejnebezpečnější době se svou církví žít a snášet všelijaký útlak a při tom zvěstovat evangelium našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Nebyli jsme ‚černobílymi hrdiny‘, ba nebyli jsme hrdiny vůbec.

Procházeli jsme ‚zlou i dobrou pověstí‘ (2K 6,8). Avšak věrnost ve službě evangelia za všech okolností jsme považovali za výsadu.

Při vzpomínání na svého bratra a přítele bych ze srdce přál naší mladší generaci, aby směli i oni v těžkých a někdy možná ‚bezvýhledných‘ chvílích své služby v současné době okoušet tutéž Boží milost, která nás vedla k dozrávání do pokory. Aby i oni byli obdařeni poznáním, že cíl, kdy by chtěl služebník evangelia Ježíše Krista pouze ‚být šťastným‘, anebo pouze ‚mít úspěch‘, je cílem příliš malým. Zatímco zůstat v Kristových službách za všech okolností věrným, tj. sloužit i v nepohodlí, v nebezpečí, v nemoci a pak ve vši vetchosti stárí, je cílem všechno převyšujícím.“ (Ze vzpomínky ThDr. Jana Urbana 1997)

Dobrořečme Hospodinu a nezapomínejme na jeho dobrodiní. Budme vděční za ty, kteří nám mluvili a mluví slovo Boží. Naše doba je jistě svobodnější a nikdo nás neohrožuje tak, jak to zažili naši předchůdci, naši otcové, naši kazatelé, ale možná, že bude od nás vyžadovat ještě větší věrnosti, opravdovosti a stálosti v naší víře, abychom neztratili ve svém životě naději a radovali se z daru života. Na těch, kteří šli před námi, můžeme vidět, že i v nejtěžších dobách, v protivenství, ale i v dobách silného tlaku materialismu a třeba i osobní úzkosti z prázdnoty může být kříž Pána Ježíše Krista znamením vítězství pro Boží království.

Nezapomeňme, že Pán Ježíš řekl: Blahoslavení, kdo pláčou, oni budou potěšeni, blahoslavení tiší, blahoslavení, kteří žízní po spravedlnosti, blahoslavení, kdo mají čisté srdce, blahoslavení, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími... (Mt 5)
Josef Michal odešel na věčnost v tichosti 22. 11. 1996.

Robert Kunft

2020 Rok modlitby

Zveme sbor ke všem modlitebním setkáním, která se konají v našem sboru

- Každou neděli před shromážděním v Knihovně.
- Druhou neděli v měsíci k modlitbám mužů – otců za rodiny v Přístavku.
- Třetí neděli v měsíci k modlitbám žen – matek za rodiny v Přístavku.
- Čtvrtou neděli v měsíci k modlitbám za děti, dorost a mládež v Přístavku.
- Zveme k vyučování o modlitbách a k modlitbám na úterní biblické hodiny odpoledne i večer.
- Zveme všechny skupinky a skupiny sboru (domácí skupinky, maminky, nestárnoucí generaci atp.), aby se modlily za probuzení, sbor a především za mladou generaci.
- Zveme sbor každé první staršovstvo v měsíci k modlitbám (bude vždy oznámeno), v únoru tomu bude až 17. 2. v 18.00 hod.
- Zveme každou první neděli při Večeři Páně a po ní k osobním modlitbám za uzdravení, odpuštění a jiné o osobní zápasy, lze oslovit přítomné kazatele či starší sboru.
- Zveme zájemce o jiná a další modlitební setkávání, aby své podněty dali kazateli a staršovstvu sboru.

Bronislav Matulík

únor
2020

samaří

VŽDY VE ČTVRTEK OD 18 HODIN V PŘEDNÍM DOMĚ SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

vstupné dobrovolné

6.2. Fotografie Karla Cudlína

Další setkání
s fotografem
Karlem Cudlínem
a představení
jeho tvorby
z uplynulých let.

Dále připravujeme:

- 20. 2. **Olga Lomová**, sinoložka, profesorka na FF UK
- 5. 3. **Ivan Štampach**, religionista, docent na UPCE
- 19. 3. **Pavel Hošek**, profesor na ETF UK
- 16. 4. **Hana Alisa Omer**, izraelská grafička a malířka

pořadatel:

**Sbor
Církve
bratrské
v Praze 1**

podpořeno
grantem:

mediální partneři:

EVANGELIKÁLNÍ FÓRUM 2020

Inspirativní přednášky, specializované networky,
kulaté stoly, semináře a diskuse s řečníky

VÍRA V ROZDĚLENÉ SPOLEČNOSTI

11.–13. února 2020, Praha (Soukenická)

networky

Poradenství a pastore, Vedení a řízení sboru,
Vedení křesťanských organizací, Homiletika,
Evangelikální teologie, Akademický network

hlavní řečník

MIROSLAV VOLF

Chorvatsko-americký teolog a autor, jehož kniha
Odmítnout nebo obejmout byla vyhášena jednou
ze 100 nejvlivnějších knih 20. století.

www.evangelikalniforum.cz

evangelikální
fórum

Pořádají Česká evangelikální aliance
a Evangelikální teologický seminář

Zprávičky z Neveklova

Co všechno se dělo nejen v Adventu a o Vánocích

Loňský závěr roku jsem si opravdu vychutnal. Ne, že by nepřicházely žádné komplikace, ale nedostavily se takové ty těžké zápasy, které z člověka odsají více sil, než je zdravě.

Royal Rangers

První velkou radostí nového školního roku byl počet dětí na Royal Rangers. V září jsme začínali na osmi dětech. Nyní pravidelně chodí sedm. Máme z toho velkou radost. Ale nejde o počty, důležitější je, že se služba líbí samotným dětem. Před vánočními svátky 21. 12. 2019 jsme měli vánoční setkání, které v nás zanechalo hlubokou vzpomínku. Nejen, že jsme s Josefem Teznerem dostali od jedné holčičky dárek, ale všechny přítomné děti, aniž bychom se ptali, mi nezávisle na sobě řekly, že se jim na Rangerech moc líbí a že se těší, až se po Vánocích znovu sejdem. To byl krásný dárek „pod stromeček“.

9. 11. Večer modliteb a chval

V listopadu jsme se potěšili teprve druhým Večerm modliteb a chval. Navázali jsme na Večer modliteb a chval konaný letos v rámci Noci kostelů. Úkolu se zhostili naši hudebníci: Richard Novák, Samuel Trávníček a Michal Hlávka. Jsme vděční za pomoc Mirce Kolářkové ze šeberovského sboru, která nám přišla zazpívat se svojí dcerkou Barunkou.

Celkem se nás sešlo 12 lidí. Přišli také hosté z ŘKC. Nejde o počty, ale o chuť chválit našeho Pána a modlit se za naše město. Rádi bychom ve Večerech modliteb a chval pokračovali.

27. 11. Koncert skupiny Barbaruna

Koncert Barbaruny měl na Noci kostelů 2019 veliký úspěch, proto jsme zvolili tuto skupinu i na období před adventem. Program tvořily skladby a texty irského protestantského harfenisty ze 17. století a vybrané příběhy z jeho života. Hostům byly předány letáčky a informace o dalších akcích, které se budou konat v následujících měsících. Koncertu se zúčastnilo asi 14 lidí.

6. 12. Adventní program v nemocnici v Benešově

Již několik let pořádáme s Marií Kozákovou v nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov předvánoční programy pro pacienty na oddělení LNP. Máme z této služby velikou radost, protože je to příležitost potěšit nemocné. Tak tomu bylo i před posledními vánočními svátky.

Původní plán byl udělat adventní program pro skupinu pacientů. Na místě se ale ukázalo, že žádný z pacientů, kteří projevíli zájem o program, není schopen přesunu z lůžka na vozík (krom jednoho pacienta). Chodili jsme tedy s Marií po pokojích a navštěvovali jednotlivé pacienty. Z počátku mě to zneklidnilo, protože jsem měl připraven nějaký koncept programu, ale nakonec jsme se s Marií shodli, že to tak bylo mnohem lepší, osobnější a vznikl i prostor pro rozhovory. Cítili jsme, že pacienti jsou naším programem velmi potěšeni, zvláště laskavým přístupem Marie Kozákové, kterým dovede pohladit srdce starých lidí na konci životní cesty.

16. až 20. 12. Výstava Betlémů

Výstava betlémů má již v Neveklově tradici. Navštěvují ji stálí hosté, ale objevují se i noví. Vystavované Betlémy a vánoční předměty každý rok obnovujeme. I letos bylo několik zajímavých novinek, mezi které patřil dřevěný poutač, který stál před modlitebnou a zval kolemjdoucí k prohlídce výstavy. Tento betlémský poutač vyrobil pro naši výstavu Michal Hlávka.

Největší zásluhu na vystavovaných Betlémech má Štěpánka Teznerová. Jedno odpoledne se Štěpánkou sloužila i dcerka Mária. Mária pro návštěvníky hrála a zpívala koledy. Pozváním přivedla několik dětí ze školy i s rodiči.

17. a 18. 12. Vánoční program pro MŠ

Předloni jsme připravili hlavní vánoční program pro děti ze ZŠ Neveklov a děti z MŠ měly program menší. Vloni jsme to udělali opačně. Pro děti z MŠ Neveklov a jednu církevní školku jsme připravili hlavní program plný písniček a vyprávění o Vánocích a jejich významu.

Krátce před začátkem výstavy se na mne obrátila paní učitelka Voříšková, která učí 1. třídu ZŠ. Požádala mne, jestli by mohla s dětmi přijít na výstavu dopoledne. Nabídl jsem jí nejen prohlídku Betlémů, ale i vánoční program na jednu vyučující hodinu. Paní učitelka s nadšením souhlasila.

Program, který jsme připravili s Marií Kozákovou, měl úspěch u dětí i učitelek. Jedna paní učitelka z MŠ nám osobně odpoledne přinesla jako poděkování Betlém, který vyráběly děti. Velkou radost jsem měl, když mne paní učitelka Voříšková požádala o program na Velikonoce. Vzpomněla si totiž na program, který jsem před několika lety dělal pro celou ZŠ a který se jí moc líbil.

Již nyní se těšíme na letošní výstavu Betlémů, která bude obohacena o výrobky dětí ze ZŠ Neveklov.

24. 12. Štědrovečerní bohoslužba

Štědrovečerní bohoslužbu jsme se rozhodli konat i přesto, že nám chybí zpěváci, kteří by byli hlavním vedoucím hlasem písní. Spolehli jsme se na to, že vánoční písně a koledy budou návštěvníci znát a přidají se k nám. Písně doprovázel na varhany Samuel Trávníček. Se zpěvem koled vystoupila i šestiletá Márinka Teznerová. Ve vánočním kázání zaznělo evangelium. Podle reakcí hostů soudíme, že se akce povedla.

5. 1. 2020 Koncert Tříkrálový

I když starý rok skončil, vánoční svátky nám končí až na Tři krále. Využili jsme této příležitosti v naději, že po svátcích budou lidé mít více času a chuti se ještě trochu ohřát u „vánočního krbu“. Čekali jsme více než 17 lidí, ale i tak Koncert Tříkrálový byl moc pěkný. Program tvořily středověké písně v doprovodu historických nástrojů v podání Tomáše Najbrta. Já jsem měl tři vstupy jako ohlédnutí za adventem a vánočními svátky.

Závěrem

Jsmo vděční za Boží požehnání a klidný průběh všech naplánovaných akcí. Když jsem nad tím tak přemýšlel, uvědomil jsem si, že při všech akcích mohlo přirozeně zaznít evangelium o Boží lásce, milosrdenství a odpuštění hříčů. Vždy samozřejmě formou vhodnou pro konkrétní posluchače. Všechny ty akce byly velmi pěkné a přinesly nám povzbuzení do další práce. Přinesly také nabídku další spolupráce se ZŠ o Velikonocích. Včera mne kontaktovala jedna paní učitelka ze ZŠ s prosbou o prohlídku naší modlitebny a program o křesťanství pro děti sedmých tříd. Je to vše Boží milost, ovoce modliteb a práce všech, kdo se na aktivitách podílejí. Děkujeme za podporu mateřskému sboru Praha 1, bez jehož pomoci by nic z toho, co je, dnes nebylo.

Tomáš Trávníček

Manželství v síti

aneb

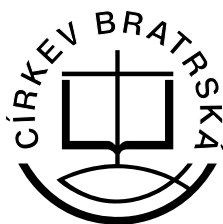
Valentýn v Soukenické

Rádi bychom pozvali všechny, kteří mají chuť udělat něco pěkného pro svůj vztah k partnerovi a společně i k Bohu, na valentýnský večer u nás v Soukenické.

V pátek 14. 2. v 18.00 jste srdečně zváni do Velkého klubu na večer plný dobrot – dobrých slov, dobrých lidí i dobrého jídla.

Prosíme, potvrďte nám svoji účast do pondělka 10. 2. 2020 na email: petra.vesela@ktcentrum.cz

Vaši Petra a Ladislav Veselí

kurz **Manželské večery**

Investice do vztahu se vyplatí!

kdy ———

**8x středa od 18. 3. 2020
18:30-21:00
přihlašujte se do 10. 3.**

————— kde

**U Zmeškalů
Masarykovo nám. 62
Brandýs n.l.-St. Boleslav**

kontakt ———

**737 200 188 (Radek)
radislav.novotny@cb.cz**

————— cena

**2.400 za pár,
8x2 večere s dezertem, příručka**

**rozhovor jen ve dvou
večere při svíčkách
praktické prezentace
příjemná atmosféra**

Jádrem večera je diskuse k tématu pouze vás dvou. Příjemná hudba zajistí soukromí.

U stolků pro dva, s dobrou večeří a později s kávou a dezertem, se budete cítit jako na rande.

Série osmi témat kurzů vychází z křesťanských principů a je určena pro každý pár v dlouhodobém vztahu.

Kurz vznikl v Anglii a dnes už probíhá ve 120 zemích světa. V ČR se pořádá od roku 2004.

témata ———

**společný čas | řešení konfliktů | síla odpuštění | rodiče partnera
dobrý sex | umění komunikace | pět jazyků lásky**

——— partneri akce ———

www.manzelskevecery.cz

Credo

Zazpívejte ještě!

Hudba v nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov

Když jsem před několika lety chodila za maminkou do nemocnice, občas jsem jí u lůžka zpívala. Netrvalo dlouho a přidávala se ke mně další pacientka. Zpívaly jsme národní písničky a hudba jako by rozjasňovala nemocniční pokoj, náladu nemocných i mou.

Maminčin zdravotní stav se postupně zhoršoval. Nezapomenu na návštěvu na ARO, kde ležela za plentou, napojená na různé přístroje. Nemluvila, nereagovala. Stála jsem a nevěděla, co dělat. A pak mě napadlo tiše zazpívat její oblíbenou písničku „Znám křišťálovou studánku, kde nejhlubší je les.“ Její dech se prudce zrychlil a já věděla, že mě vnímá. Za plentou se ozval ženský hlas: „Zazpívejte ještě“. Ležela tam další pacientka. Zpívala jsem dál, a pak se objevil lékař se sestřičkou. Mysleli prý, že pouštím rádio. Trochu jsem se polekala, že dostanu vynadáno. „Chcete-li, zpívejte ještě. Hudba léčí,“ řekl lékař a já nakonec zpívala dobrou půl hodinu... Druhý den už maminka ležela na běžném pokoji a bylo jí dopřáno několik dalších týdnů života.

Jednou mě pozval Tomáš Trávníček, abych před vánocemi zazpívala dlouhodobě nemocným pacientům v nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov, kam dochází jako duchovní. Hudebně s ním spolupracuji řadu let a možnost vystoupit v novém prostředí mě lákala. Písněmi jsem prokládala jeho pastorační promluvu. Podobně jsme připravili téma Velikonoc. Tomáš navíc upekl výborného velikonočního beránka z piškotového těsta. Jedna stařenka byla až ze Slovenska. Při další návštěvě s radostí oznamovala, že na pokoji po naší návštěvě vzpomínala na písně svého dětství a několik nám jich zazpívala. Když končil její pobyt v nemocnici, moc si přála, abych za ní přijela do Vlašimi. Jindy Tomáš na ukázkou připravil zkrácenou verzi sederové večere s písněmi. Přiblížili jsme tak pacientům kořeny starozákonní tradice předcházející křesťanství.

Tomášův nápad se zpíváním v benešovské nemocnici začal pomalu klíčit. Pozval mě, abych na jaře přednesla svůj pořad „Květiny v hudbě“ (písničky inspirované květinami). Na závěr jsem se tehdy zmínila o židovské písni „Na nový rok mi vykvetla růže“. Jedna pacientka vyhrkla, že od chvíle, kdy jsem řekla, že zpívám také židovskou hudbu, si přeje, abych nějakou židovskou zazpívala. Ostatní pacienti se k ní přidali. Vysvětlila jsem, že Židé slaví počátek roku na podzim (proto ta kvetoucí růže na nový rok) a písněmi opěvují svátky tak, jak jim je tradice během roku přináší. Po zazpívání písni projevili přání, abych brzy přijela s židovským programem. Už za 14 dní celou hodinu pacienti se zájmem naslouchali písničkám i vyprávění o židovských svátcích,

Nemocnice v Benešově

kladli otázky. Když jsem ohlásila poslední píseň, přivedli staršího muže. Byl po mrtvici, těžko mluvil. Nabídla jsem, že program prodloužím. Při loučení jsem se pána zeptala, mohu-li se za něj pomodlit. Přitakal... Pocit ze společné modlitby nedokážu slovy popsat.

Na příští setkání jsem záměrně nevymýšlela téma. Bylo po velikonocích, netrvalo dlouho a pacienti se sami rozhovořili. Na úvod jsme si společně zazpívali „Travička zelená“ a pak vše probíhalo, jako bychom seděli doma v obýváku. Lidové písničky se mísily se vzpomínkami. Posléze se nám jedna pacientka svěřila se svou starostí o těhotnou dceru. Napadlo mě, že bychom mohli ještě nenarozenému človíčku společně zazpívat nějakou ukolébavku. Písnička „Spi, dítětko, spi“ nám během zpěvu jitrila vzpomínky na vlastní děti a modlitba za budoucí maminku a její dítětko na sebe nenechala dlouho čekat. Závěrečný Otčenáš jsme se modlili všichni. Cítila jsem nevýslovnou vděčnost. Smutná paní pookřála, pacienti se rozpovídali a hodina utekla jako nic. Na rozloučenou jsme si zazpívali a domluvili další setkání.

Marie Kozáková

Prosincová návštěva v nemocnici roku 2019 přinesla nečekanou změnu. Na oddělení byla většina pacientů ležících, budeme chodit po pokojích. Zaskočilo nás to, musíme improvizovat. Po hodině a půl jsme si s Tomášem s úlevou uvědomili, že to vlastně bylo fajn. Mohli jsme program „šít na míru“. Tomáš promlouval o adventu, o poselství Vánoc, zmínil židovský svátek světel – chanuku. Dokonce představil vlastnoručně vyrobený adventní věnec. Měl 23 svící po vzoru věnce, který před 150 lety připravil dětem v sirotčinci jistý kazatel. Podle počtu nezapálených svící děti věděly, kolik dní zbývá do dychtivě očekávaného Štědrého dne. A já jsem mohla zpívat na přání. Vedle tradičních koled došlo i na židovské chanukové písně a dokonce na operu. Velkou odměnou nám byly krásně zazpívané koledy v podání stařenky, jejíž tvář poznamenaná bolestí se zpěvem rozzářila. Rozpovídala se pak o své celoživotní lásce k písničkám.

Před několika lety mě zaujala muzikoterapie a její vliv na člověka. Absolvovala jsem čtyři kurzy u PhDr. Markéty Gerlichové, Ph.D. Stále více si uvědomuji, jak mi hudba pomáhá promlouvat k lidem a nenásilně připravuje půdu ke svědectví o Bohu. Hraji na klavír, na housle, ale pro zpívání v nemocnici by se mi hodilo doprovázet se na kytaru. A tak jsem si ji koupila a učím se...

Co říci na závěr? Když jsem poprvé přišla do kurzu muzikoterapie PhDr. Markéty Gerlichové, Ph.D., dostali jsme všichni několikastránkový nástin tohoto oboru. Dovolím si citovat slova z jeho úvodu: „Síla hudby sjednocovat a léčit... je obrovská... je to ta nehlubší nechemická léčba.“ (Oliver Sacks, Awakenings)

Marie Kozáková

Týden modliteb za jednotu 2020

Kralupech a ve Staré Boleslavi

Letos opět Ekumenická rada církví (ERC) a Česká biskupská konference (ČBK) vybidla k uskutečnění setkání k modlitbám všech církví za jednotu. Všechno se to mělo odehrávat jako obvykle, ale nakonec to bylo úplně jinak.

Nejprve se (po mojí výzvě) v Kralupech k shromáždění nikdo z duchovních neměl. Pak přišla zpráva, že se toho ujali katolíci (laici) a že to bude u nich v kostele. Pozvání přijali i ostatní. Přišel jsem v neděli do studeného kostela, kde už bylo asi padesát lidí. Dvakrát tolik, co obvykle. Sedl jsem si doslova na rozpálenou lavici a zaposlouchal se do zpěvu písní Taize. Kapela byla kytara, klávesy, bicí, dvoje housle, baskytara, xylofon a další dva vokály. Byla to jedna hrající rodina plus dvě sestry. Byly to skutečně krásné chvály. Píseň, biblický text a ztišení. Asi šestkrát dokola. Celá hodinka byla završena společnými hlasitými modlitbami a požehnáním. Pak jsem si všiml, že je to jako jinde... Skončil program a lidé se rozutekli. Zbyla tam jen ta rodina (2+6 dětí, nejmladší 1 rok), která to musela sklidit. Ani do auta se jim to nevešlo a bydlí na konci Kralup. Nemuselo mi dlouho vrtat hlavou, proč mi Pán Bůh dal dodávku dokonce s dětskými sedačkami...

Druhá zkušenost byla od nás ze Staré Boleslavi. V pátek ráno mi vyzvání telefon: „Dobrý den, tady děkan Bulín.“ Trochu mě to vylekalo. Proč mi volá kněz Staroboleslavské kapituly? Aha, jestli prý s ním nechci dělat ekumenu? Asi mě dohodily řádové sestry poté, co mě pozvaly, abych pořádal o Vánocích bohoslužbu pro staroboleslavské bezdomovce. „A kdy že to má jako být?“ ptám se. „Zítra v sobotu. A mohl byste kázat?“ Povídám: „Zkusím to! Ale mám od pátku výpravu se skauty a vracím se v sobotu odpoledne.“ Prý to stáhám, říká. Co mám říct? Že to nedám? No, je to výzva kázat o Pánu Ježíši Kristu v největším mariánském kostele široko daleko. Ještě tu je to Palladium, co se mu přišel poklonit i sám papež. Těsně před bohoslužbou mi kněz strčil do rukou liturgii s tím, že on zpívat neumí a sestra varhanice onemocněla. Že prý zpívat umím, tak jestli to i neodezpívám (rozuměj bez nástroje)? Stačí, když vyberu písně z katolického kancionálu. Jo, nakonec jsme to dali. Anděl Petronius si asi musel zacpat uši, ale pan pater byl spokojený. Kázání na téma Smíření s Bohem (a lidmi) bylo prý povzbuzující. Takže ekumena v Bolce se vydařila. Díky Bohu, že si nás požívá i s naší nedokonalostí.

Radislav Novotný

Ze staršovstva

Rok modlitby – zveme ke všem modlitebním setkáním, která se konají v našem sboru. O roku modlitby budeme informovat v oznámeních a zvláště pak na členském shromáždění budeme o tom mluvit a modlit se.

Setkání s pracovníky sboru – v neděli 1. 3. 2020 po shromáždění. Zveme pracovníky a jejich rodiny, sdílet se, podpořit se, hovořit o službě. Chceme vyjádřit vděčnost, povzbudit a motivovat jeden druhého, sbírat podněty a dotáhnout témata ze Sborového dne a modlit se za sbor.

Předvolba Rady – návrh na předsedu a místopředsedu RCB, Bronislav Matulík informoval staršovstvo, přijal nominaci na místopředsedu, v té věci rozhodne květnová konference, modleme se.

Fusion – proběhla diskuse po návštěvě dejvického Fusionu a rozhovoru s F. Szturzem. Staršovstvo souhlasí s pokračováním přípravy na Fusion Light, kazatel Novotný je pověřen, aby přinesl návrh na tým 6 pracovníků do 31. 5. 2020.

Převedení nové členky – k 31. 12. 2019 byla do našeho sboru převedena sestra Jana Dvořáková z vinohradského sboru. Srdečně vítáme.

Dvě svatby – Staršovstvo schválilo sňatek bratra Bořivoje Melichara se sestrou Janou Dvořákovou (1. 5. 2020) v Mníšku pod Brdy (oddávat bude kazatel Pavel Černý) a bratra Martina Molnára se sestrou Lydií Csukášovou. (také 1. 5. 2020) v Soukenické (oddávat bude kazatel Bronislav Matulík).

Setkání s Bobem Fo – ve středu 25. 3. 2020 v 18.00 hod. se v naší modlitebně uskuteční setkání s Petrem Jaškem a Bobem Fo. Tento muž je Číňan a vede organizaci (www.chinaaid.org), která pomáhá čínským křesťanům. Je to člověk, který se v USA pohybuje mezi politiky v Kongresu a Senátu a také kolem amerických prezidentů.

Podepsání smlouvy s FofrKafe – podepsání smlouvy se připravuje od 1. 2. 2020.

Naladění varhan – pan varhanář Vála naladil naše varhany a doporučuje čištění a další úpravy provést příští rok 2021.

Brigády – prosíme sbor, aby registroval organizované a oznamované brigády v našem sboru. Těšíme se na spolupráci.

Neveklov – Chystá se akce A Rocha a oslava Velikonoc.

Proběhl rozhovor s bratrem Michalem Hlávkou – bratr byl přijat do přípravného členství, které absolvuje s bratrem vikářem Tomášem Trávníčkem. Vítáme bratra v našem sboru. Přijetí se uskuteční na jaře.

Kralupy – v Kralupech uvažují o kursu Výchova teenagerů. Proběhla ekumenická bohoslužba, plánujeme společný oběd.

Sestra Jiřina Šimová a Lucka Hlaváčková pořádají Legoklub v úterý 21. ledna na ZŠ Komenského.

Skupinka se schází celkem pravidelně každý týden ve středu dopoledne. Schází se u Kostadinů. Účastní se Stáňa, Lucka, Zdeněk, Andrea.

Příští jednání staršovstva – 17. 2. 2020.

Staršovstvo

NAROZENINY

Němeček Jan ml.	1. 2.
Slabá Miluše	1. 2.
Pečenka Jiří	2. 2.
Václavík Milan	7. 2.
Novotná Lenka	10. 2.
Dolejší Daniel	12. 2.
Kaprálová Petra	12. 2.
Klímová Michaela	14. 2.
Melichar Bořivoj	14. 2.
Vernerová Jana	15. 2.
Kučera Miroslav	18. 2.
Beranová Šárka	20. 2.
Cerman Martin	23. 2.
Griffith Lisa	27. 2.

Kalendář akcí

8. 2.	Brigáda	10. 4. 18.⁰⁰	Večerní program
11. – 13. 2.	Evangelikální teologické fórum (připravuje ČEA a ETS)	11. 4.	Ekumenické ráno na Letné
1. 3.	Setkání pracovníků sboru	12. 4.	Velikonoční výlet
7. 3.	Brigáda	20. 4.	Konference SETu – Křest v Duchu svatém
16. 3.	Konference SETu – J. A. Komenský	1. 5.	Svatby: B. Melichara s J. Dvořákovou a M. Molnára s L. Csukásovou.
18. 3. – 6. 5.	Manželské večery ve Staré Boleslavi	2. 5.	Brigáda
22. 3.	Výroční členské shromáždění a sborový den	6. 6.	Brigáda
4. 4.	Konference Dětského odboru	4. – 17. 7.	Dorostový tábor Kozlov u Ledče nad Sázavou
9. 4.	Sederová večeře	8. – 15. 8.	Sborová dovolená
10. 4. 10.⁰⁰	Velkopáteční bohoslužba,	17. – 21. 8.	Příměstský tábor
		30. 8.	FEED kázání (P. Černý)

Mimořádná shromáždění

Manželství v síti aneb Valentýn v Soukenické – rádi bychom pozvali všechny, kteří mají chuť udělat něco pěkného pro svůj vztah k partnerovi a společně i k Bohu, na valentýnský večer u nás v Soukenické. V pátek 14. 2. v 18.00 hod. jste srdečně zváni do Velkého klubu na večer plný dobrot – dobrých slov, dobrých lidí i dobrého jídla. Je třeba se včas přihlásit!

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy — vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800